

καὶ παθ. -ει. -μαι (ἔχω πε-
ποιθήσιν. 153).

Οὐβ'εψιάю, εἰσιν (ἕτερος σχημα-
τισμ. τοῦ οὐβ'εψαβάю). ἄορ.
οὐβ'εττήχз (96. ἀντὶ τοῦ
οὐβ'εψάχз). μ. οὐβ'εψδ, εἰσιν.
πείθω, κατηχέω. -ει. -μαι.
-ει. -μαι. πείθομαι, κατηχοῦμαι.
(Πραξ. 21. 21. οὐβ'εττήшасъ
ω τεβ'ε. κατηχήθησαν περὶ
σοῦ. ἀλλ' ἐν σελδ. 212. да
οὐβ'εψάετз н'амз пагоднѣ-
ныя чредѣ. σπεισάσθω ἡ-
μῖν πενθημέρους σπονδάς!!!,
ἴσως ἐστὶν ἀντὶ τοῦ да со-
б'εψ'аеτз сз н'амн пагоднѣ-
ныя м'ирз-завѣтз). 2) μελ.
τοῦ προηγ.

Οὐβ'εψεβάю = οὐβ'εψαβάю.

Οὐβ'αδάю, εἰσιν (μετβτ.). ἄορ.
οὐβ'αδήчз. μ. -αδ', δέσιν. μα-
ραίνω, καταμαραίνω, φθίνω,
τήκω. 2) ἀμετβτ. ὁ ἄορ. οὐβ'α-
δόчз. μ. -αδ', δέσιν (καὶ οὐ-
β'αδ'нδ, нешин). μαραίνομαι, κα-
ταμαραίνομαι, τήκομαι, φθί-
νω, φθίομαι. = β'αδ'нδ.

Οὐβ'αδoв'ати (196). ἀπαρεμφ.
χρ. ἐνεστ. (ὡς ἐκ τοῦ οὐβ'α-
δ'ю) καταμαραίνεσθαι. ὅρα
(τὸ ἀμετβτ.) οὐβ'αδάю.

Οὐβ'αζάю, εἰσιν (μετβτ.). ἄορ. οὐ-
β'αζήчз. μ. -αδ', εἰσιν. ἀποκέλ-
λω, ἐπικέλλω (74). 2) ἀμετβτ.
= οὐβ'αζάю. (74. н'оcз оу-
б'азш'й. ἡ πρόρα ἐρείσασα,
ἀντὶ τοῦ = οὐβ'αζ'ш'й).
3) ἀμετβτ. ἄορ. οὐβ'αζόчз. μ.
οὐβ'αζ'нδ, εἰσιν. συλλαμβάνο-
μαι, ἀλίσκομαι. (ψαλμ. 9.
οὐβ'αζ'е н'ог'а н'чз. συνελήφθη
ὁ ποῦς αὐτῶν).

Οὐβ'αζάю, εἰσιν (ἀμετβτ.). ἄορ.
οὐβ'αζόчз. μ. οὐβ'αζ'нδ, εἰσιν.
σβέννυμαι, ἀποσβέννυμαι.
Зсв'ѣт'ианицы н'аши оуга-
с'аютз. (εὐγγ. Мтθ. 25. 8.) αἰ-
λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται.
Οὐβ'αζ'аю, εἰσιν (μετβτ.). ἄορ.
οὐβ'αζ'чз. μ. -αδ', εἰσιν. σβέν-
νυμι, σβεννώ, κατασβέννυ-
μι. Σπαθ. -ει. -μαι. = οὐβ'α-
с'аю.

Οὐβ'αζ'ен'иє, ἰ.α. οὐδ. σβέσις,
κατάσβεσις.

Οὐβ'αζ'адаю, εἰσιν. μ. -αδ' дн-
шин. ὀμαλίζω, ἐξομαλίζω.
Зм'гч. παθ. χρ. ἄορ. οὐβ'αζ'-
аде'н'и, аф. ое. ὀμαλισμένος,
ἐξομαλισμένος, τετριμμένος.
Οὐβ'αζ'иє, ἰ.α. οὐδ. (ἀθροιστ.) ἄν-
θρακες, ἀνθρακιά.